

זוהר פרשת ויקהל (רא ע"א)

הבו לכם אנשים חכמים ונבונים

הבו לכם אנשים חכמים ונבונים וגו', אמר רבי יוסי בוא וראה בשעה שאמר הקב"ה למשה **הבו לכם אנשים חכמים ונבונים**, היה מבקש בכל ישראל ולא מצא נבונים, זה שכתוב ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים, ואילו נבונים לא כתוב, וכשתרצה לומר שנבון היא מדרגה עליונה מחכם, כך הוא בודאי, ומה בין זה לזה, חכם הרי ביארו שאפילו תלמיד המחכים את רבו נקרא חכם, חכם שידוע בפני עצמו כל מה שנצרך, נבון כמה מדרגות יש בו שמסתכל בכל ויודע בענינים שלו ובשל אחרים, וסימנך (משלי י"ב) יודע צדיק נפש בהמתו, חכם בלב ולא במקום אחר, ככתוב וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו, לפי שהחכמה עומדת בלב, ונבון למעלה ולמטה מסתכל בשלו ובשל אחרים.

זוהר פרשת ויחי (רלב ע"ב)

העז והגבורה של הקב"ה אין הוא אלא במשפט, שהרי במשפט מתקיימת הארץ לא תכירו פנים במשפט, פתח רבי יוסי ואמר (תהלים צ"ט) ועז מלך משפט אהב אתה כוננת מישרים וגו', ועז מלך משפט אהב, זה הקב"ה, עז מלך, **העז והגבורה של הקב"ה אין הוא אלא במשפט, שהרי במשפט מתקיימת הארץ**, כמו שכתוב (משלי כ"ט) מלך במשפט יעמיד ארץ, ולפיכך ועז מלך משפט אהב, ולא מתתקנת כנסת ישראל אלא במשפ"ט^[ג] לפי שמשם ניזונת וכל הברכות שמקבלת משם היא מקבלת, ולפיכך ועז מלך משפט אהב, כל ההשתוקקת וכל האהבה שלה לנגד המשפ"ט, **אתה כוננת מישרים, זה הסוד של שני הכרובים למטה שהן התקון והישוב של העולם**^[ד] וזה נתבאר.

זוהר פרשת תצוה (קפג ע"ב)

לפי שבאותה שעה שיצאו ישראל ממצרים ונשתלמו לששים רבוא נתחזקה מלכות הקדושה ונתעלתה על הכל והשכינה נוארה

ובמדבר אשר ראית אשר נשאך ה' אלהיך וגו', אמר רבי נהוראי הזקן, מקרא הזה כך היה צריך לומר, ובמדבר אשר נשאך, מהו אשר ראית, אלא שהקב"ה נהג את ישראל במדבר תקיף, כמו שכתוב (דברים ח) נחש שרף ועקרב וגו', מדבר שהוא תקיף משאר

^ג. משפט דכאן היינו התפארת מדת הרחמים כולל של עלמא דכורא. ^ד. רזא דשני הכרובים הם שני

המדבריות שבעולם, מה הטעם, לפי שבאותה שעה שיצאו ישראל ממצרים ונשתלמו לששים רבוא נתחזקה מלכות הקדושה ונתעלתה על הכל והשכינה נוארה, ואז נכפפה מלכות הרשעה צד הטומאה, והוציאים הקב"ה ללכת במדבר התקיף שהוא המקום והממשלה של סמא"ל הרשע, שהוא שלו ממש, כדי לשבר גבורתו וכחו, לרצף את ראשו להורידו ולהכניע אותו שלא ישלט, ואלמלא שחטאו ישראל בקש הקב"ה להעבירו מן העולם, ועל כן העבירם בנחלתו וגורלו וחלקו ממש, כיון שחטאו ישראל נשכם הנחש כמה פעמים, ואז נתקיים הוא ישופך ראש וגו', שישראל הכו לראשו בתחלה, וכיון שלא ידעו להשמר ממנו אחר כך הכה הוא להם לבסוף ונפלו כולם במדבר, ונתקיים ואתה תשופנו עקב^[ה] וארבעים שנה נלקו ממנו כנגד ארבעים מלקות של בית דין.

שאין אור אלא זה שיוצא מתוך החשך, שכאשר נכנע צד הרע נתעלה הקב"ה למעלה ונתכבד בכבודו

ועל כן כתוב "אשר ראית", בעיניהם היו רואים לאותו שר המדבר שהולך אסור לפניהם, והם לקחו נחלתו וגורלו, מניין, שנאמר אז נבהלו אלופי אדום, ואלו הם נחש שרף ועקרב, ועוד שאין דברי תורה מתישבים אלא במדבר, שאין אור אלא זה שיוצא מתוך החשך, שכאשר נכנע צד הרע נתעלה הקב"ה למעלה ונתכבד בכבודו, ואין עבודה חשובה לפני הקב"ה כזו הנעשית מתוך חשכות, ואין טוב כזה שיוצא מתוך הרע, וכאשר נכנס אדם בדרך רע ועוזב אותו, אז נתעלה הקב"ה בכבודו, ועל כן שלמות הכל טוב ורע יחד מתחלה ולהתחבר אחר כך בהטוב, שאין טוב כזה שיוצא מתוך הרע, ובטוב הזה נתעלה כבודו, וזו היא עבודה שלמה.

זוהר פרשת וארא (לא ע"א)

כלב שנפרש מאותן המרגלים ובא הוא בלבדו לחברון להשתטח על קברי האבות זולתי כלב בן יפנה הוא יראנה ולא אתן את הארץ אשר דרך בה וגו', אמר רבי חייא, כלב שנפרש מאותן המרגלים ובא הוא בלבדו לחברון להשתטח על קברי האבות, וחברון נתנה לו חלק נחלה להתחזק בה, כמו שאומר הכתוב ולו אתן את הארץ אשר דרך בה, ומפני מה נתנו לו חברון, אם בשביל שנשתטח על קברי האבות להנצל מאותה העצה של המרגלים, לא, אלא סוד הדבר שמעתי, כדמיון זה כתוב (שמואל ב' ב') וישאל דוד בה' לאמר האעלה באחת ערי יהודה, ויאמר ה' אליו עלה, ויאמר דוד אנה אעלה, ויאמר חברונה, כאשר יש לעיין, כיון שכבר מת שאול, ודוד עוד בימי שאול נמשח לקבל המלוכה, ואחר שמת שאול מפני מה לא המליכו לדוד ולא קבל המלוכה על כל ישראל, אלא שבא לחברון וקבל המלוכה על יהודה בלבד שבע שנים, ונתעכב שם כל אותן שבע שנים, ולאחר שמת איש בושת קבל המלוכה על כל ישראל בירושלים.

זיו הזוהר מלאכים הגדולים והנוראים מטטרון וסנדלפון ישוב העולם. ה. לפי זה ידרש ראש ועקב שלפעמים השכינה מתלבשת בהם לצורך הנהגת במשמעות תחלה וסוף.